

ВПЛИВ ГРОШОВО-КРЕДИТНОЇ ПОЛІТИКИ НА ПОЖВАВЛЕННЯ КРЕДИТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ

Штефан Л.Б., Мацедонська Н.В., Романенко О.М.
Вінницький навчально-науковий інститут економіки
Тернопільського національного економічного університету

У статті розглянута грошово-кредитна політика країни. Проаналізована макроекономічна та фінансова стабільність. Розглянуто динаміку споживання цін в державі, обсяги кредитування. Спрогнозовано реалізацію грошово-кредитної політики, сформульовано основні принципи її дотримання. Показано, як процентна політика сприяє реальній вартості кредитних ресурсів.

Ключові слова: грошово-кредитна політика, процентна політика, кредитні ресурси, обсяги кредитування, індекс споживчих цін, споживчий попит, валютний ринок, трансмісійні механізми.

Постановка проблеми. Одним з головних елементів ефективного управління кредитами є чітко розроблена кредитна політика, яка має забезпечувати ефективне управління портфелем кредитів банку, ретельний контроль за ними і мінімізацію втрат від настання кредитних ризиків. Банки працюють успішно тоді, коли ризики контролювані і знаходяться в рамках їхніх фінансових можливостей. Великий вплив на поживлення кредитної діяльності комерційного банку має грошово-кредитна політика та облікова політика. Грошово-кредитна, облікова, кредитна політики взаємопов'язані між собою та не можуть існувати одна без іншої.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Головною метою грошово-кредитної політики з урахуванням положень конституції України є забезпечення стабільності грошової одиниці України. Стабільна грошова одиниця розглядається як одна з базових цінностей суспільства, однією з головних гарантій захисту приватних економічних інтересів кожного громадянина та необхідна умова досягнення стратегічних цілей економічного розвитку України – забезпечення високих темпів економічного зростання на засадах модернізації та інноваційного розвитку, побудова сучасної, стійкої, відкритої та конкурентоспроможної у світовому масштабі економіки та забезпечення на цій основі підвищення добробуту населення нашої держави.

Облікова ставка є офіційною ціною грошей, на неї орієнтуються всі клієнти банківської системи, так як вона є ціною за якою НБУ емітує гроші в оборот у процесі первинної безготівкової (кредитної) емісії. Національний банк України, змінюючи рівень облікової ставки, має можливість впливати на пропозицію грошей. Подорожчання кредитів НБУ для комерційних банків відбувається з підвищенням рівня облікової ставки.

Кредитна політика надає банку раціонально організувати взаємовідносини з клієнтами щодо зворотного руху грошових коштів і можливість планувати, регулювати, контролювати. Кредитні вкладення для банку повинні бути надійними та рентабельними. Кредитна політика банку є одним з найважливіших інструментів запобігання ризикам, оскільки кредити, які складають у банках найбільшу й завжди найбільш проблемну частину активів, необхідно надавати ретельній оцінці.

Вивченням даних проблем займалися такі вітчизняні науковці, як: О. І. Копилюк [1], О. М. Музичка [1], А. В. Череп [2], О. Ф. Андросова [2], О. В. Васюренко [3]. У своїх працях вони розглянули сутність банківської кредитної політики, її спрямованість на розробку і реалізацію стратегічних цілей у галузі кредитної діяльності комерційних банків,

визначили головні напрямки і механізми здійснення цієї діяльності.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Необхідно дати оцінку реалізованій грошово-кредитній політиці центрального банку, яка продовжує мати експансіоністський напрямок розвитку, нарощування, а без того величезної державної заборгованості, яка не знижує ризики розгортання інфляційної спіралі і призводить до втрати довіри до центрального банку та не підвищує ефективність трансмісійного механізму грошово-кредитного регулювання в цілому.

Мега статті. Дослідити грошово-кредитну політику держави, проаналізувати макроекономічну та фінансову стабільність, розглянути динаміку споживання цін у державі, обсяги кредитування, спрогнозувати реалізацію грошово-кредитної політики, сформулювати основні принципи її дотримання.

Виклад основного матеріалу дослідження. Головним критерієм успішності проведення грошово-кредитної політики є підтримання у середньостроковій перспективі (від 3 до 5 років) низьких стабільних темпів інфляції, що вимірюються індексом споживчих цін.

Грошово-кредитна політика держави має великий вплив на формування кредитної політики комерційних банків. Кредитна політика дає банку можливість планувати, регулювати, контролювати і раціонально організувати взаємовідносини з клієнтами щодо зворотного руху грошових коштів. Кредитні вкладення для банку мають бути надійними та рентабельними. Оскільки кредити, які складають у банках найбільшу і завжди найбільш проблемну частину активів, необхідно надавати ретельній оцінці, кредитна політика банку є одним з найважливіших інструментів запобігання ризикам. Головне її призначення полягає у встановленні ключових принципів, яких повинні дотримуватися менеджери та керівники банку при плануванні кредитної діяльності і наданні кредитів.

Слід зауважити, що кредитна політика не є пацесою від «поганих» кредитів. Навіть найкраща кредитна політика може не виконуватися через недбалість або халатність. Тому необхідно створити таку систему прийняття кредитних рішень, так підготувати менеджерів та керівників банку, установити такий контроль над банківськими операціями, за яких відхилення від кредитної політики стало б неможливим.

При розробці кредитної політики можна виділити такі пріоритети:

- надання якісних кредитів. Якісні (стабільні) кредити – це кредити, які забезпечують адекватний процентний прибуток навіть при негативних змінах

макроекономічних умов чи умов ведення бізнесу, на відміну від даної категорії кредитів, стабільними кредитами не вважаються ті, що за певних умов захищені від ризиків заставами, гарантіями тощо, але при зміні зовнішнього середовища можуть не приносити процентних прибутків, отже, якісним кредитом є забезпечений кредит, який може бути погашений у визначені строки без виникнення проблем чи ускладнень у позичальника.

- прибутковість. Вартість кредиту має відповідати прогнозованому (розрахунковому) рівню ризику, кредитна політика банку має бути спрямована на створення стабільних (прибуткових) відносин з клієнтами. Прибуткові відносини з клієнтами необхідно налагодити шляхом перехресних продажів для забезпечення максимального співвідношення ризику та прибутковості для кожного клієнта. Слід уникати такого кредитування, за якого ніяких інших відносин, крім кредитних, між клієнтом та банком не передбачається.

- розумне зростання кредитного портфеля. Метою банку є довгострокове стабільне зростання прибутковості бізнесу. Це зростання не може бути забезпечене, по-перше, без формування портфеля кредитів відповідної якості, по-друге, без досягнення оптимального співвідношення між прибутковістю та ризиком. Зростання кредитного портфеля банку потрібно контролюватися таким чином, щоб уникнути неприйнятної для банку концентрації ризику, наприклад, за галузями, позичальниками, територією тощо. Ліміти повинні визначатися внутрішньобанківськими положеннями про кредитування на рівні не нижчому, ніж цього вимагає Національний банк України, але вони можуть бути й більш жорсткими.

Розробляючи кредитну політику як елемент банківської політики, слід підкреслити, що цілі кредитної політики пов'язані із загальними стратегічними цілями банку та відповідають його банківській політиці. Тобто основою кредитної політики є стратегія банку, зорієнтована на зростання його капіталу і збільшення поточних доходів, або змішана стратегія. Необхідно підкреслити, що не існує єдиної кредитної політики для всіх банків. Кожний банк визначає власну кредитну політику, враховуючи економічну, політичну та соціальну ситуацію в регіоні або беручи до уваги всю сукупність зовнішніх та внутрішніх ризиків, які впливають на його роботу.

У процесі розробки кредитної політики банки визначають пріоритети при формуванні кредитного портфеля, розглядаючи його диверсифікацію з позицій визначення оптимальної кредитної політики. Опис кредитної політики має важливе значення для банку і допомагає сформувати такий портфель, який допоможе йому досягти цілого ряду цілей: забезпечити прибутковість, контроль за рівнем ризику, відповідність вимогам, які виставляються регулюючими органами.

Опис кредитної політики повинен містити:

- Мету, виходячи з якої формується кредитний портфель, тобто ознаки кредитного портфеля, види кредитів, строки їх погашення, розміри і якість кредитів.

- Опис повноважень у сфері надання кредитів, якими наділений кожний кредитний працівник та кредитний комітет (максимальна сума і вид кредиту, який може бути погоджений конкретним працівником, необхідні підписи).

- Обов'язки з передачі прав і надання інформації в рамках кредитного управління.

- Практику перевірки, оцінки та прийняття рішень за кредитними заявками клієнтів.

- Необхідну документацію, яка додається до кожної кредитної заявки, а також документацію, яка зберігається в кредитній справі (фінансова звітність, договори гарантії, застави тощо).

- Права працівників банку з детальним зазначенням того, хто саме відповідає за зберігання та перевірку кредитних справ.

- Основні правила прийняття, оцінки та реалізації кредитного забезпечення.

- Опис практики встановлення процентних ставок і комісій за кредитами, умов погашення кредитів.

- Опис стандартів якості, які застосовуються до всіх кредитів.

- Визначення максимального розміру кредитних вкладень, тобто максимально допустимого рівня співвідношення кредитних вкладень до сукупних активів.

- Опис регіону, який обслуговується банком і куди має здійснюватися основна частина кредитних вкладень.

- Опис практики виявлення, аналізу та вирішення ситуацій, пов'язаних з проблемними кредитами.

Опис кредитної політики має бути достатньо гнучким для того, щоб враховувати всі зміни економічних умов і правил, які встановлюються регулюючими органами. Однак порушувати положення, які містяться в кредитній політиці банку, можна лише в надзвичайних випадках. Фактичний склад кредитного портфеля повинен відповідати його кредитній політиці. В іншому разі ефективна реалізація кредитної політики не буде забезпечена.

Отже, кредитна політика створює необхідні загальні передумови для ефективної праці персоналу банку, знижує імовірність помилок і прийняття нерациональних рішень.

Продовження здійснення економічних і соціальних реформ у державі в окремі періоди може призвести до виникнення об'єктивних ситуативних коливань цін на ринках споживчих товарів і послуг. Такі коливання можуть бути результатом структурних зрушень в економіці, приведення окремих цін і тарифів у відповідність до економічно обґрунтованих рівнів, впливу значних зовнішніх шоків тощо. За таких обставин допускається певне тимчасове відхилення показників приросту споживчої інфляції від установлених цільових орієнтирів. Водночас таке відхилення не повинно впливати на середньостроковий період [1].

Економічні, соціальні та політичні виклики, яких зазнає Україна у 2014-2015 рр., зумовлюють значні ризики стосовно збереження підвищеного інфляційного тиску на фінансових ринках. За таких умов проведення грошово-кредитної політики упродовж найближчих років виходитиме з необхідності сприяння поступовому зниженню темпів інфляції: на кінець 2015 р. – 9%, на кінець 2016 р. – 7%, на кінець 2017 р. – 5% [7]. Досягненню середньострокової цілі сприятиме передбачений на другу половину 2015 р. перехід до монетарного режиму інфляційного таргетування, чому передуватиме реалізація комплексу заходів, спрямованих на створення відповідних макроекономічних, інституційних, організаційних та технічних передумов.

У січні-серпні 2014 року умови проведення грошово-кредитної політики надзвичайно ускладнилися: рецесивні тенденції 2012-2013 рр. були посилені різким погіршенням соціально-політичної ситуації в країні. Обмежені фінансові ресурси державного та приватного секторів зумовлювали звуження внутрішнього попиту, а несприятлива зовнішня кон'юнктура, зокрема дискримінаційні торгові дії з

боку Росії – зовнішнього. Як результат, реальний ВВП за I та II квартали 2014 р. знизився на 1,1% та 4,7% відповідно. Накопичені зовнішні дисбаланси, пов'язані із значним дефіцитом поточного рахунку платіжного балансу в попередні роки, створюють суттєвий девальваційний тиск. Крім того, підвищені ризики соціально-політичної ситуації провокують відплив капіталу з країни та депозитів з банківської системи. В зв'язку з цим Національним банком України було запроваджено перехід до системи гнучкого обмінного курсу. В результаті у січні 2015 року обмінний курс гривні до долара США на міжбанківському ринку знизився на 285%. Причому зниження обмінного курсу гривні, підвищення цін і тарифів позначилися на ціновій динаміці. Приріст індексу споживчих цін у річному вимірі у серпні 2014 року збільшився до 14,2% порівняно з 0,5% у грудні 2013 року. Очікується, що на кінець 2015 р. індекс споживчих цін може зрости на 25% у річному вимірі.

Процентна політика спрямовуватиметься на сприяння формуванню умов для зниження реальної вартості кредитних ресурсів. Водночас динаміка відсоткових ставок за кредитами та депозитами суттєвим чином залежатиме і від рівня ринкових очікувань, подолання структурних диспропорцій розвитку тощо. Це потребуватиме вжиття узгоджених з усіма гілками влади заходів у напрямі макроекономічної стабілізації, удосконалення законодавства із захисту прав кредиторів і споживачів фінансових послуг, поліпшення інвестиційного клімату, покращення судової практики розгляду кредитних спорів.

У міру досягнення основної цілі підтримуватиметься діяльність Уряду щодо забезпечення високих темпів економічного розвитку. Така робота концентруватиметься, насамперед, в площині створення умов для активізації кредитної діяльності банків. Залежно від ситуації на грошово-кредитному ринку розглядатиметься питання щодо надання відповідних монетарних стимулів, вживатимуться заходи щодо підвищення рівня капіталізації банків, покращення якості їхнього кредитного портфеля, удосконалення законодавчої бази, що регулює кредитну діяльність, стимулювання заощаджувальної активності населення.

Значна частина обсягу коштів з підтримки ліквідності банків внаслідок відпливу вкладів трансформувалася в готівку поза банками, обсяг якої за 2014 р. збільшився на 21,8%. Це зумовлювало випереджаюче зростання монетарної бази (на 11,2%) порівняно з грошовою масою (на 4,0%). Монетарна база у 2014 р. зросла на 28%. Скорочення ресурсної бази банків та зменшення за складних економічних умов кількості надійних позичальників мало наслідком зниження кредитної активності банків. За 2014 р. обсяг кредитів у національній валюті зменшився на 7,6%, в іноземній – на 9,8%.

Із запровадженням Національним банком інфляційного таргетування роль кількісних орієнтирів динаміки грошової пропозиції значно знизиться, а в подальшому вони повністю втратять статус операційних цілей грошово-кредитної політики і розглядатимуться лише як індикатори стану грошово-кредитного ринку. Реалізація грошово-кредитної політики базуватиметься на контролі процентних ставок грошового ринку через використання базової ставки Національного банку, яка буде головним інструментом грошово-кредитної політики та доповнюватиметься постійно діючими кредитним та депозитним механізмами овернайт.

Проте динаміка обсягів кредитування поки що є нестабільною. Якщо у 2012 році приріст обсягів

кредитування банками реального сектору становив 12,9%, то у 2014 році – 0,6%. Така нестабільність пов'язана насамперед із наявністю значних зовнішніх ризиків та невизначеністю щодо подальшого розвитку ситуації на ринках.

Реалізація грошово-кредитної політики у 2015 та подальших роках здійснюватиметься на засадах використання основних елементів монетарного режиму, що базується на цінній стабільності. Це передбачає дотримання таких основних принципів:

- безумовної пріоритетності цілі щодо цінної стабільності та підпорядкування їй усіх інших цілей і завдань грошово-кредитної політики. Відповідно до законодавства як критерій оцінки досягнення головної цілі грошово-кредитної політики використовуватиметься показник індексу споживчих цін у річному вимірі. Одночасно з метою здійснення всебічного аналізу інфляційної ситуації також уважно вистежуватиметься динаміка інших цінних індексів (базовий індекс споживчих цін, індекс цін виробників промислової продукції, індекс-дефлятор ВВП);

- орієнтації на середньострокову перспективу. Допускається певне тимчасове відхилення показників приросту індексу споживчих цін у річному вимірі від установлених цільових орієнтирів, якщо такі відхилення не несуть загрози для цінної стабільності в середньостроковій перспективі. Як підстави для коригування грошово-кредитної політики розглядатимуться переважно чинники, які містять потенціал для зміни середньострокових інфляційних трендів;

- тісної співпраці з Урядом. Вагомі чинники впливу на динаміку інфляції перебувають поза монетарною сферою і належать до компетенції Уряду. За таких умов лише тісна координація грошово-кредитної політики Національного банку та економічної і бюджетної політики Уряду дасть змогу забезпечити ефективне досягнення монетарних цілей і завдань;

- відсутності зобов'язань Національного банку щодо утримання на певному рівні або в певних межах обмінного курсу гривні до іноземних валют. Офіційний курс гривні до долара США встановлюватиметься на підставі її котирувань на міжбанківському ринку, сприяючи формуванню в суспільстві об'єктивної оцінки валютних ризиків. Водночас, урахувавши, що динаміка обмінного курсу гривні має значний вплив на показники інфляції та якості балансів банків (в умовах значного рівня доларизації їх активів і зобов'язань), вживатимуться заходи щодо уникнення його суттєвих коливань;

- перспективного характеру ухвалення рішень. Потреба у вжитті монетарних регулюючих заходів визначатиметься, насамперед, на підставі інфляційного прогнозу, а також прогнозних оцінок розвитку реального сектору економіки, платіжного балансу та грошово-кредитного ринку, який робитиметься на підставі аналізу широкого спектра макроекономічних, бюджетних і монетарних показників, їх взаємозв'язку і впливу на стабільність гривні з урахуванням можливих змін у майбутньому;

- прозорості діяльності Національного банку перед суспільством. Детальне пояснення мотивів і дій Національного банку у сфері регулювання грошово-кредитного ринку надаватиметься як одразу після ухвалення відповідних рішень, так і в узагальненому вигляді – в офіційних аналітичних та прогнозних документах Національного банку України.

Якщо відхилення показників приросту індексу споживчих цін у річному вимірі від установлених цільових орієнтирів спостерігатиметься упродовж шести місяців поспіль, то НБУ розміщуватиме на

сторінках свого Офіційного інтернет-сайту пояснення щодо причин такого відхилення та інформувати про заходи, які вживаються для приведення індексу споживчих цін у відповідність до встановлених цільових параметрів.

Завдання із забезпечення цінової стабільності в середньостроковій перспективі передбачає не лише досягнення визначених інфляційних орієнтирів, а й сприяння формуванню системних передумов для підтримки стабільного низькоінфляційного середовища та забезпечення стійкості грошової одиниці України до потрясінь у довгостроковій перспективі.

У цьому аспекті важливе місце належатиме удосконаленню операційної структури реалізації грошово-кредитної політики. Монетарний режим, що базується на ціновій стабільності, передбачає провідну роль процентних ставок як головних інструментів та операційних орієнтирів грошово-кредитної політики. З огляду на це у міру розвитку фінансової системи та ефективнішої роботи трансмісійних механізмів відбуватиметься посилення ролі процентної політики в регулюванні грошово-кредитного ринку.

У період до набуття інструментами процентної політики належного ступеня дієвості провідна роль у процесі грошово-кредитного регулювання відводитиметься кількісним показникам обсягу грошової пропозиції.

Операційними орієнтирами грошово-кредитної політики розглядатимуться монетарні критерії ефективності й індикативні цілі, передбачені програмою співпраці з Міжнародним валютним фондом із змінами, які встановлюватимуться під час здійснення її переглядів.

В умовах тривалої нестабільності на світових фінансових ринках, яка містить суттєві загрози для макроекономічної та фінансової стабільності в Україні, посилюватиметься стабілізуюча роль міжнародних резервів.

Ураховуючи це, грошово-кредитна політика в середньостроковій перспективі передбачатиме необхідність їх утримання на рівні, що забезпечує необхідний захист національної економіки від негативних зовнішніх шоків. Цій самій меті підпорядковуватимуться і заходи щодо встановлення та регулювання системи обмежень на валютному ринку. Заходи з валютної лібералізації узгоджуватимуться з темпами економічного зростання, підвищенням загального попиту на національну грошову одиницю з одночасним зниженням доларизації економічних відносин. Це у свою чергу безпосередньо пов'язано із здійсненням низки інституційних перетворень, які будуть прямо впливати і на стійкість фінансової системи та можливість підвищення курсової гнучкості гривні. Ключовим залишатиметься питання щодо ефективності використання зовнішніх кредитів та спроможності їх спрямування на розвиток реального виробництва. За відсутності його прискореного розвитку зменшуватиметься фінансова база погашення та обслуговування зовнішніх боргових зобов'язань країни, що спричинятиме зростання їх загальнонаціонального тягаря та вразливості української валюти й бізнесу.

Зменшенню зовнішніх ризиків стабільності грошової одиниці сприятиме розвиток внутрішнього фінансового ринку та забезпечення його стійкості. З урахуванням визначених законодавством повноважень діяльність Національного банку в цій царині, насамперед, концентруватиметься довкола сприяння стабільності банківської системи. Також у співпраці з іншими фінансовими регуляторами проводитиметься робота із побудови системи моні-

торингу та оцінки стабільності фінансового сектору. Передбачається активна участь Національного банку й у вирішенні питань щодо розвитку фондового ринку, у т.ч. – у реформуванні та забезпеченні ефективного функціонування національної депозитарної системи. Дієвість фондового ринку відіграє важливу роль у належному функціонуванні монетарного трансмісійного механізму, який забезпечує адекватну реакцію реального сектору економіки на зміни в грошово-кредитній політиці.

У сучасних умовах істотним чинником підтримання стабільності грошової одиниці в довгостроковій перспективі є забезпечення довіри до політики центрального банку. З цією метою Національний банк продовжуватиме удосконалювати систему комунікацій з громадськістю, маючи на меті через детальне роз'яснення цілей грошово-кредитної політики та заходів щодо їх досягнення отримувати суспільну підтримку своїх дій і формувати на ринку позитивні очікування.

Адекватному сприйняттю таких роз'яснень сприятиме підвищення рівня фінансової грамотності населення. У зв'язку з цим набуває особливого значення подальша всебічна підтримка на всіх рівнях ініціативи Національного банку щодо розроблення державної просвітницької програми, спрямованої на підвищення фінансової грамотності населення. Розроблення та реалізація такої програми сприятиме формуванню в населення необхідних знань та навичок раціональної та обачливої поведінки на ринку фінансових послуг. Це розширюватиме базу активних і свідомих приватних інвесторів на внутрішньому фінансовому ринку та у перспективі сприятиме зменшенню залежності економіки України від зовнішніх джерел фінансових ресурсів.

З метою збільшення спроможності фінансової системи акумулювати ресурси для забезпечення потреб економічного зростання розширюватиметься та вдосконалюватиметься сфера безготівкових платежів. Зокрема, вживатимуться заходи щодо поширення безготівкових розрахунків з використанням спеціальних платіжних засобів, запровадження сучасних технологій забезпечення надійного та ефективного обслуговування учасників розрахунків, створення уніфікованої інфраструктури та реалізації супутніх проектів у соціальній сфері.

Підтримуватиметься тісна взаємодія Національного банку з Урядом у питаннях щодо узгодження грошово-кредитної та фіскальної політики, у тому числі в частині впливу на етап грошово-кредитного ринку випуску внутрішніх зобов'язань, а також активна співпраця в питаннях щодо забезпечення стійкості фінансової системи, визначення пріоритетів спрямування фінансових ресурсів через фіскальні й структурні механізми та інструменти [6].

Для забезпечення досягнення наведених вище цілей та виконання окреслених завдань використовуватимуться усі наявні інституційні механізми та операційні важелі, забезпечуватиметься послідовність і прозорість грошово-кредитної політики, органічно поєднуюватиметься незалежність у виконанні Національним банком головної конституційної функції з узгодженістю його дій з економічними та фінансовими заходами інших органів влади.

Висновки і пропозиції. Однією з найважливіших функцій Національного банку є грошово-кредитне регулювання економіки, яке виконується згідно економічних інтересів та цілей держави. В основу грошово-кредитної політики покладено здійснення комплексу заходів, які спрямовані на розширення або звуження ліквідних коштів банку та його обсягів кредитування банківських та інших кредитних

установ. Метою грошово-кредитної політики є регулювання пропозиції та попиту на позиковий капітал через ефективне управління грошовою масою.

Таким чином, грошово-кредитна політика повинна спрямовуватися на сприяння стабільності банківської системи (як ключової умови забезпечення

фінансової стабільності в державі) та підтримку економічної політики Кабінету Міністрів України, спрямованої на економічне зростання. Національний банк у межах своїх можливостей сприятиме зростанню обсягів кредитування реального сектору економіки й поживавлення кредитної діяльності в державі.

Список літератури:

1. Копилюк О.І. Банківські операції : [навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл.] / О. І. Копилюк, О. М. Музичка. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 535 с.
2. Череп А. В. Банківські операції: навч. посіб. / А. В. Череп, О. Ф. Андросова. – К.: Кондор, 2008. – 410 с.
3. Васюренко О. В. Банківські операції: [навч. посіб. для студ. екон. спец.] / О. В. Васюренко. – [6-те вид., перероб. і допов.]. – К.: Знання, 2008. – 318 с.
4. Мітенко В. І. Банківські операції: підруч. / В. І. Міщенко, Н. Г. Слав'янська, О. Г. Коренева. – [2-го вид.]. – К.: Знання, 2007. – 796 с.
5. Гроші та кредит: підруч. / [І. О. Лютий, Н. І. Версаль, О. В. Любка, О. Д. Рожко; за заг. ред. О. Лютого]. – К.: ВПД «Київський університет». 2010. – 559 с.
6. Лютий І. О. Банківська справа: [підруч. для студ. вищ. навч. закл.] / [І. О. Лютий, А. С. Криклій, В. І. Мітенко та ін.; за заг. ред. І. О. Лютого]. – К.: Вид.-полігр. центр «Київський університет», 2009. – 384 с.
7. Основні засади грошово-кредитної політики на 2015 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua/docscatalog/document?id=10465306>

Штефан Л.Б., Мацедонская Н.В., Романенко О.М.

Винницький учебно-научный институт экономики
Тернопольского национального экономического университета

ВЛИЯНИЕ ДЕНЕЖНО-КРЕДИТНОЙ ПОЛИТИКИ НА ОЖИВЛЕНИЕ КРЕДИТНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ КОММЕРЧЕСКОГО БАНКА

Аннотация

В статье рассмотрена денежно-кредитная политика страны. Проанализирована макроэкономическая и финансовая стабильность. Рассмотрена динамика потребления цен в государстве, объемы кредитования. Спрогнозировано реализацию денежно-кредитной политики, сформулированы основные принципы ее соблюдения. Показано, как процентная политика способствует реальной стоимости кредитных ресурсов.

Ключевые слова: денежно-кредитная политика, процентная политика, кредитные ресурсы, объемы кредитования, индекс потребительских цен, потребительский спрос, валютный рынок, трансмиссионные механизмы.

Shtefan L.B., Matsedonska N.V., Romanenko O.M.

Vinnitsia Institute of Economics,
Ternopil National Economic University

EFFECTS OF MONETARY POLICY ON THE RENEWAL OF CREDIT ACTIVITIES OF COMMERCIAL BANKS

Summary

The article reviews the monetary policy of the country and analyzes macroeconomic and financial stability. It considers the dynamics of consumption prices in the state, lending volumes. The paper predicts the implementation of monetary policy, formulates the basic principles of respect, and shows how interest rate policy reduces the real cost of credit.

Keywords: monetary policy, interest rate policy, credit resources, volume of lending, consumer price index, consumer demand, currency market, transmission mechanisms.